

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเจน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ตำบล

ที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเจน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ ตำบลดงเจน อำเภอกุฉินารายณ์ ระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอกุฉินารายณ์ประมาณ ๕๐๐ เมตร องค์การบริหารส่วนตำบลดงเจน ได้ยกฐานะจากสภาตำบลดงเจนเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลดงเจน เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ และมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ,นายกองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๓ มีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ ๒๒.๕๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๔,๐๘๗.๕ ไร่

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบและพื้นที่ลาดเอียงจากภูเขา เช่น ม่อนภูเขี้ยว ม่อนภูป้อ ม่อนภูม่อนดอยงิ้ว และม่อนดอยสันป่าสัก เขาคว้น ส่วนพื้นที่ราบ สภาพโดยทั่วไปเป็นที่นา สำหรับเนินเชิงเขาเกษตรกรได้ปรับสภาพป่าละเมาะเป็นสวนผลไม้และพืชไร่ ส่วนที่สูงยังคงสภาพป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์

องค์การบริหารส่วนตำบลดงเจนมีเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลห้วยแก้ว
- ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลท่าวังทอง
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลแม่อิง
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลแม่ปืม

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

มีลักษณะภูมิอากาศแบ่งออกได้ ๓ ฤดู ดังนี้

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ - เมษายน
- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-กันยายน
- ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม -มกราคม

ฤดูร้อน จะร้อนจัดและแห้งแล้ง ในฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน และฝนจะตกหนักมาก ในช่วงเดือนสิงหาคม- กันยายน และอาจจะเกิดน้ำท่วมขังได้เพราะเป็นที่ราบลุ่ม ซึ่งเป็นที่สำหรับทำนา ของชาวบ้านได้รับความเสียหายเป็นจำนวนมาก ส่วนฤดูหนาวอากาศจะหนาวจัด

๑.๔ ลักษณะของดิน

ดินส่วนใหญ่เหมาะสำหรับการทำเกษตรกรรม เช่น ปลูกข้าว และเหมาะสมสำหรับการเพาะปลูกพืชทุกชนิด ลักษณะการใช้ที่ดิน

๑) พื้นที่ป่าไม้และภูเขา	๖,๓๖๗.๕๐	ไร่
๒) พื้นที่ทำการเกษตร	๓,๑๕๐	ไร่
๓) พื้นที่ป่าชุมชน	๒,๕๐๐	ไร่
๔) พื้นที่แหล่งน้ำ	๑,๗๐๐	ไร่
๕) พื้นที่อยู่อาศัย	๓๗๐	ไร่

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำในพื้นที่ อบต.ดงเจน ส่วนใหญ่นั้นใช้เพื่อทำการเกษตร แหล่งน้ำที่มีความสำคัญต่อการเกษตรกรรม และที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชากร ได้แก่

- อ่างเก็บน้ำร่องปอ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๗ บ้านร่องปอ เป็นอ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก ขนาดความจุน้ำประมาณ ๑,๖๒๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร มีปริมาณเพียงพอต่อการทำการเกษตร

- อ่างเก็บน้ำร่องตีว ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ บ้านร่อง เป็นทำนบกั้นน้ำขนาดเล็ก ขนาดความจุน้ำประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร มีปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการทำการเกษตร เนื่องจากน้ำส่วนหนึ่งถูกนำไปใช้ทำน้ำประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๖ และ ๑๕ ทำให้ใช้เฉพาะการทำน้ำประปาและการทำนาในฤดูฝนเท่านั้น

แหล่งน้ำธรรมชาติส่วนใหญ่ในฤดูแล้งมักแห้งขอด ส่วนในฤดูฝนน้ำหลากจึงเกิดปัญหาน้ำท่วมในบางพื้นที่ของ อบต.ดงเจน และการขาดระบบชลประทานที่มีคุณภาพจึงไม่สามารถเก็บกักน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้งได้ แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ มีดังนี้ ห้วยบงขวาง ห้วยตาด ห้วยจำตุ้ม ห้วยเก้าหาด ห้วยปลาค้าง ห้วยป่าซาง ห้วยน้ำบ่อ ห้วยน้ำรัตน ห้วยไร่ ห้วยวัวตาย ห้วยจำตันอ่าง ห้วยชุมดำ ห้วยน้อยไร่ ห้วยหวน ห้วยทุ่งปิ้ง ห้วยมะแพน ร่องเอี้ย และร่องน้ำต่างๆ

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ป่าไม้ มีเนื้อที่ประมาณ ๔,๕๐๐ ไร่ ส่วนใหญ่เป็นป่าเบญจพรรณ มีเขตพื้นที่ติดกับป่าไม้ และชุมชนมีความเชื่อกันมาตั้งแต่โบราณว่าพื้นที่ป่าไม้เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นพื้นที่บ้านเมืองสมัยเก่าแก่เคยอยู่บริเวณนี้ปัจจุบันอยู่บริเวณ หมู่ที่ ๗ บ้านร่องปอและขุนน้ำร่องปอ จึงทำให้พื้นที่นี้ไม่มีการบุกรุกจากความเชื่อถือนี้ ต่างกับพื้นที่ขุนน้ำร่องตีวที่พื้นที่ป่าไม้ถูกบุกรุกตัดต้นไม้ใหญ่ลงเอนหมดเหลือแต่ต้นไม้ต้นเล็กๆ ป่าแห่งนี้อยู่บริเวณพื้นที่ หมู่ที่ ๖ และ ๑๕ สภาพปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นนาข้าว มีการหาของป่าที่สามารถทำรายได้ให้กับชุมชน ปีละกว่า ๖,๐๐๐ กิโลกรัม เช่น เห็ดเผาะ เห็ดป่าชนิดต่างๆ นอกจากนี้ของป่ายังมีหน่อไม้ ไข่มดแดง และผักหวาน

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลดงเจนมีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ ๒๒.๕๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๔,๐๘๗.๕ ไร่ โดยแบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็นจำนวนหมู่บ้านในเขตตำบลดงเจนมีทั้งหมด ๑๕ หมู่บ้าน แยกได้ดังนี้

- จำนวนหมู่บ้านในเขต อบต.ดงเจน เต็มพื้นที่ ๔ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๖,๗,๑๔,๑๕
- จำนวนหมู่บ้านในเขต อบต.ดงเจน บางส่วน ๔ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๒,๘,๙,๑๓
- จำนวนหมู่บ้านนอกเขต อบต.ดงเจน ๗ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑,๓,๔,๕,๑๐,๑๑,๑๒

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลดงเจนแบ่งเขตการเลือกตั้งเพียง ๑ เขต ประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้นจำนวน ๑,๑๑๑ คน (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙)

๓. ประชากร

ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งสิ้น ๒,๔๓๘ คน แยกเป็นชาย ,๑๗๐ คน หญิง ๑,๒๖๘ คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๑๐๘.๑๖ คน / ตารางกิโลเมตร จำนวนครัวเรือน ๑,๑๐๑ ครัวเรือน

ชื่อ-บ้าน	หมู่ที่	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร			หมายเหตุ
			ชาย	หญิง	รวม	
บ้านสันป่าสัก	๒	๑๕	๓	๔	๗	อยู่ในพื้นที่ อบต.
บ้านร่อง	๖	๒๑๔	๒๑๓	๒๓๗	๔๕๐	
บ้านร่องปอ	๗	๒๓๒	๒๗๒	๒๗๗	๕๔๙	อยู่ในพื้นที่ อบต.
บ้านเจน (หลายฮ้อง)	๘	๑๒๓	๑๓๐	๑๕๓	๒๘๓	
บ้านสันป่ากอก	๙	๖๑	๔๒	๓๙	๘๑	อยู่ในพื้นที่ อบต.
บ้านกัว้น(สันตีสุข)	๑๓	๕๔	๓๔	๓๓	๖๗	อยู่ในพื้นที่ อบต.
บ้านร่องปอใต้	๑๔	๑๘๖	๒๓๙	๒๕๙	๔๙๘	อยู่ในพื้นที่ อบต.
บ้านร่องสี่เสียด	๑๕	๒๑๖	๒๓๗	๒๖๖	๕๐๓	
รวม		๑,๑๐๑	๑,๑๗๐	๑,๒๖๘	๒,๔๓๘	

ที่มา : สำนักงานทะเบียน อำเภอภูพานยาว ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๔

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- มีโรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ โรงเรียนบ้านร่องปอ
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลดงเจน

๔.๒ สาธารณสุข

- มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๑ แห่ง คือโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านเจน ตั้งอยู่บ้านเจน หมู่ที่ ๘
- มีการบริการระดับชุมชนโดยอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) ทุกหมู่บ้าน บริการสาธารณสุขมูลฐานให้ประชาชนในหมู่บ้านอย่างใกล้ชิด
- ปัญหาสาธารณสุขในระดับชุมชนที่สำคัญอันดับต้นๆ ได้แก่

๔.๓ อาชญากรรม

พื้นที่ อบต.ดงเจน เป็นสังคมชนบท ราษฎรในพื้นที่ดำรงชีวิตอย่างเรียบง่ายถ้อยทีถ้อยอาศัย ปัญหาอาชญากรรมรุนแรงจึงไม่ค่อยจะเกิดขึ้นบ่อยนัก ปัญหาที่พบบ่อยครั้งเป็นคดีเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น ลักเล็ก ขโมยน้อย การพนัน การเล่นหวยใต้ดิน เป็นต้น

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ อบต.ดงเจน ไม่ค่อยจะมีคดีความให้เห็นเด่นชัด มีเพียงการเสพเล็กน้อยของกลุ่มเยาวชน แต่ปัญหายาเสพติดในพื้นที่มีแนวโน้มลดลงตามลำดับเนื่องจากการได้รับการป้องกันจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งโรงเรียน หน่วยงานราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันจัดกิจกรรมป้องกันยาเสพติดโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน เช่น การจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด โครงการเข้าค่ายเพื่อบำบัดผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เป็นต้น

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

- เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามอัตราขั้นบันไดมากกว่าสองพันรายไม่เกินวันที่ ๑๐ ของเดือนทุกเดือน
- ผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพความพิการเดือนละ ๘๐๐ บาท/คน/เดือน
- ผู้ติดเชื้อเอชไอวีได้รับเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอชไอวีเดือนละ ๕๐๐ บาท/คน/เดือน
- โครงการซ่อมแซมบ้านและห้องน้ำสำหรับผู้พิการ
- โครงการบ้านท้องถิ่นไทยดำเนินการซ่อมแซมและสร้างบ้านให้กับราษฎรในพื้นที่ที่มีฐานะ

ยากจน ขาดแคลนที่อยู่อาศัย

- โครงการก่อสร้างบ้านให้แก่ครอบครัวผู้ยากจน ขาดแคลนที่อยู่อาศัย

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

- มีถนนลาดยางระหว่างตำบลและหมู่บ้าน จำนวน ๒ สาย คือ
 ๑. ถนนลาดยาง สายพะเยา-ป่าแดด ผ่านหมู่ ๙,๑๓,๑๒,๑๐,๒,๕,๘,๖,๑๕
 ๒. ถนนลาดยาง สายบ้านเจน-ห้วยแก้ว ผ่านหมู่ ๘,๗,๑๔

๕.๒ การไฟฟ้า

- ประชาชนได้ใช้ไฟฟ้าครบทุกหมู่บ้าน แต่ไม่ครบทุกครัวเรือน เนื่องจากเป็นบ้านสวน เป็นครัวเรือนที่ไม่ได้อาศัยอยู่จริง และอยู่ในที่ห่างไกลจากตัวหมู่บ้าน
- มีการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ(ไฟกิ่ง) ตามถนนสายหลักและจุดเสี่ยง

๕.๓ การประปา

ครัวเรือนมีการใช้น้ำประปาครบทุกครัวเรือนทั้ง ๘ หมู่บ้าน เป็นประปาขนาดกลาง และเล็ก แหล่งน้ำที่ผลิตน้ำประปามาจาก น้ำบาดาล บ่อน้ำตื้น น้ำผิวดิน(อ่างเก็บน้ำ,หนอง,บึง)

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงเจน ไม่มีโทรศัพท์สาธารณะ เนื่องจากประชาชนได้นิยมใช้โทรศัพท์ส่วนบุคคลแทน ซึ่งสามารถติดต่อสื่อสารได้รวดเร็ว และสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้ เช่น โทรศัพท์มือถือ สำหรับสถานที่ราชการ ยังคงใช้ระบบโทรศัพท์พื้นฐานในการติดต่อสื่อสาร ใช้อยู่

๕.๕ ไปรษณีย์/การสื่อสาร

- พื้นที่ใกล้เคียงในการสื่อสารขนส่งวัสดุได้แก่ไปรษณีย์บ้านกว๊าน ตำบลดงเจน อำเภอภูพาน ยาว จังหวัดพะเยา ระยะทางห่างจากตำบลดงเจนประมาณ ๕ กิโลเมตร และไปรษณีย์จังหวัดพะเยาและไปรษณีย์หนองระบู่ อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ระยะทางห่างจากตำบลดงเจนประมาณ ๑๕ กิโลเมตร

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

องค์การบริหารส่วนตำบลดงเจนมีพื้นที่เพื่อทำการเกษตรประมาณ ๓,๑๕๐ ไร่ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว กข ๖ ข้าวหอมมะลิ ลำไย น้อยหน่า มันสำปะหลัง ยางพารา ข้าวโพด แตงโม ฯลฯ

๖.๒ การประมง

ประชากรในพื้นที่ อบต.ดงเจนประกอบอาชีพด้านการประมงเป็นงานอดิเรกและทำการประมงเพื่อเลี้ยงชีพ เนื่องจากในพื้นที่ตำบลดงเจนมีแหล่งน้ำธรรมชาติค่อนข้างมากทำให้สัตว์น้ำอาศัยอยู่อย่างชุกชุม นอกจากจะประกอบอาหารในครัวเรือนแล้วเหลือจากนั้นก็สามารถขายได้ สัตว์น้ำเศรษฐกิจ ได้แก่ ปลานิล ปลาไน ปลาชิว ปลาสลัด และปลาน้ำจืดอื่น ๆ อีกมากมาย

๖.๓ การปศุสัตว์

อาชีพรองจากการปลูกข้าว ประชากรส่วนใหญ่ก็ประกอบอาชีพเลี้ยงโค กระบือ เลี้ยงสุกร เลี้ยงไก่พื้นเมือง ซึ่งมีการรวมกลุ่มอาชีพเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ในแต่ละหมู่บ้านหลายกลุ่มเกิดขึ้น ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการและองค์การบริหารส่วนตำบลดงเจนมีการทำให้กู้ยืมเงินจากกลุ่มเศรษฐกิจชุมชนหมุนเวียนหมู่บ้านละกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท

๖.๔ การบริการ

ในพื้นที่ อบต.ดงเจนมีสถานประกอบการ ดังนี้

- ปั้มน้ำมัน	จำนวน	๔	แห่ง
- โรงสีข้าว	จำนวน	๔	แห่ง
- ร้านขายของชำ	จำนวน	๑๕	แห่ง
- อู่ซ่อมรถ	จำนวน	๒	แห่ง
- ตลาดสด	จำนวน	๑	แห่ง
- เสาร์รับส่งสัญญาณโทรศัพท์	จำนวน	๔	แห่ง
- ร้านอินเทอร์เน็ต	จำนวน	๑	แห่ง
- ร้านจำหน่ายวัสดุอุปกรณ์การเกษตร	จำนวน	๑	แห่ง
- ร้านขายรถมือสอง	จำนวน	๒	แห่ง
- ร้านเสริมสวย	จำนวน	๓	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

- แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และโบราณสถาน เช่น พระธาตุภูป้อ พระธาตุดอยจุก
- แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น อ่างเก็บน้ำร่องป้อ บ้านร่องป้อ หมู่ที่ ๗ ,อ่างเก็บน้ำร่องตี้ว บ้านร่อง หมู่ที่ ๖ ,ม่อนผาชัน

๖.๖ อุตสาหกรรม

กลุ่มมวลชนจัดตั้ง/ภาคประชาสังคม

- กองทุนสวัสดิการชุมชน อบต.ดงเจน
- กองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ อบต.ดงเจน
- ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน อบต.ดงเจน
- ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ อบต.ดงเจน
- สภาวัฒนธรรมตำบลดงเจน
 - สภาเด็กและเยาวชน อบต.ดงเจน
- กลุ่มผู้สูงอายุ อบต.ดงเจน
- กลุ่มผู้พิการ อบต.ดงเจน

- กลุ่มผู้ติดเชื้อเอดส์ อบต.ดงเจน
- กลุ่มเกษตรกร อบต.ดงเจน
- กลุ่มสตรีพัฒนาสตรี อบต.ดงเจน
- กองทุนหมู่บ้าน
- คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.)
- อาสาป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)
- ชรบ.
- อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

กลุ่มอาชีพที่กู้ยืมเงินกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อประกอบอาชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเจน มีทั้งสิ้น ๓๓ กลุ่ม เช่น กลุ่มเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมือง หมู่ที่ ๑๕ ,กลุ่มเย็บเสื้อผ้าอุตสาหกรรม หมู่ที่ ๑๔ ,กลุ่มแปรรูปและถนอมอาหาร หมู่ที่ ๖ ,กลุ่มเพาะเห็ด หมู่ที่ ๖ ,กลุ่มทำไอศกรีม หมู่ที่ ๖ ,กลุ่มเลี้ยงวัว หมู่ที่ ๘ ,กลุ่มเลี้ยงสุกร หมู่ที่ ๙ ,กลุ่มเลี้ยงสุกรหมู่ที่ ๑๕ ,กลุ่มเกษตรกรทำนา หมู่ที่ ๗ ,กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์ หมู่ที่ ๖ และ ๑๕ เป็นต้น

๖.๘ แรงงาน

แรงงานนอกระบบ

- แรงงานภาคการเกษตร เช่น ดำนา ปลูกมัน ปลูกข้าวโพด ปลูกถั่ว ค่าจ้างอัตราวันละ

๒๐๐-๓๐๐ บาท

- แรงงานภาคการเกษตร เช่น ค่าจ้างแผ้วถางไร่ สวน ค่าจ้างเก็บเกี่ยวผลไม้ ดอกไม้ ค่าจ้างอัตราวันละ ๑๕๐-๓๐๐ บาท

- แรงงานภาคการเกษตร เช่น ค่าจ้างรถไถนา รถเกี่ยวข้าวค่าจ้างอัตราไร่ละ ๓๐๐-๗๐๐ บาท

แรงงานในระบบ

- ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ค่าจ้างอัตราเดือนละ ๙,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ บาท

- พนักงานบริษัท ห้างร้าน ค่าจ้างอัตราเดือนละ ๖,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

ชื่อ-บ้าน	หมู่ที่	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร			พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)
			ชาย	หญิง	รวม	
บ้านสันป่าสัก	๒	๑๕	๔	๓	๗	๓๗๐
บ้านร้อง	๖	๒๐๖	๒๐๕	๒๓๓	๔๓๘	๑,๒๕๓
บ้านร้องปอ	๗	๒๒๗	๒๘๐	๒๘๗	๕๖๗	๑,๓๗๐
บ้านเจน (หลายฮ่อง)	๘	๑๑๙	๑๒๙	๑๔๗	๒๗๖	๗๔๐
บ้านสันป่ากอก	๙	๕๑	๓๘	๓๘	๗๖	๔๘๐
บ้านก้วาน(สันติสุข)	๑๓	๕๑	๓๕	๓๔	๖๙	๔๓๐
บ้านร้องปอใต้	๑๔	๑๘๔	๒๔๑	๒๕๔	๔๙๕	๑,๕๒๐
บ้านร้องสี่เสียด	๑๕	๒๐๑	๒๔๑	๒๖๗	๕๐๘	๑,๖๑๒
รวม		๑,๐๕๔	๑,๑๗๓	๑,๒๖๓	๒,๔๓๖	๗,๗๗๕

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ข้าว (ไร่)	โค (ตัว)	กระบือ (ตัว)
๖	บ้านร้อง	๗๗๔	๑๕๕	๘
๗	บ้านร้องปอ	๖๓๕	๑๐๐	๔
๑๔	บ้านร้องปอใต้	๗๒๐	๑๒๗	๑๐
๑๕	บ้านร้องสี่เสียด	๘๕๐	๑๑๔	๖
	รวม	๒,๙๗๙	๔๙๖	๒๘

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

หมู่ที่	ปริมาณน้ำฝน		แหล่งน้ำธรรมชาติ				แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น				
	พอ	ไม่พอ	แม่น้ำ	ห้วย/ลำธาร	คลอง	หนอง/บึง	แก้มลิง	อ่างเก็บน้ำ	ฝาย	สระ	คลองชลอา
๖	/	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	-	-	-	ไม่มี	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	ไม่มี
๗	/	-	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	-	-	ไม่มี	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	ไม่มี
๘	/	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	-	-	-	ไม่มี	ไม่มี	-	-	ไม่มี
๙	/	-	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	-	-	-	ไม่มี	ไม่มี	ไม่พอ	-	ไม่มี
๑๓	/	-	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	-	-	-	ไม่มี	ไม่มี	-	-	ไม่มี
๑๔	/	-	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	-	-	-	ไม่มี	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	-	ไม่มี
๑๕	/	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	-	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	-	ไม่มี	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	ไม่พอ/ ไม่ทั่วถึง	-	ไม่มี

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

หมู่ที่	บ่อบาดาล		บ่อน้ำตื้น		ประปาหมู่บ้าน		ประปา ภูมิภาค	แหล่งน้ำธรรมชาติ	
๖	-	-	ไม่เพียงพอ	-	ไม่เพียงพอ	-	ไม่มี	-	-
๗	-	-	ไม่เพียงพอ	-	-	-	ไม่มี	-	-
๘	-	-	ไม่เพียงพอ	-	ไม่เพียงพอ	-	ไม่มี	-	-
๙	-	-	ไม่เพียงพอ	-	ไม่เพียงพอ	-	มี	ไม่เพียงพอ	ไม่ทั่วถึง
๑๓	-	-	ไม่เพียงพอ	-	ไม่เพียงพอ	ไม่ทั่วถึง	ไม่มี	ไม่เพียงพอ	ไม่ทั่วถึง
๑๔	-	-	ไม่เพียงพอ	-	-	-	ไม่มี	-	-
๑๕	-	-	ไม่เพียงพอ	-	ไม่เพียงพอ	-	ไม่มี	-	-

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

- ศาสนาพุทธ	ประมาณร้อยละ	๙๙.๔๐
- ศาสนาคริสต์	ประมาณร้อยละ	๐.๓๐
- ศาสนาอิสลาม	ประมาณร้อยละ	๐.๒๐
- อื่น ๆ	ประมาณร้อยละ	๐.๑๐
- มีวัดทั้งหมด	๕	วัด

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีสงกรานต์ (พระธาตุภู่อ พระธาตุออยจุก เป็นต้น) เป็นประเพณีที่จัดขึ้นประมาณช่วงวันเข้าพรรษาหรือประมาณเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมีนาคมของทุกปี เป็นการสักการะพระสารีริกธาตุ หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของมีค่าโบราณที่บรรจุอยู่ในพระธาตุเจดีย์ มีการทำพิธีทางศาสนา มีพระสงฆ์เดินนำโดยรอบพระธาตุคล้าย ๆ กับการเวียนเทียน การการแสดงและการละเล่น เช่น การแข่งขันชกมวยไทย รำวงย้อนยุค

- ประเพณีสืบชะตา สะเดาะเคราะห์ มักจัดขึ้นในช่วงเทศกาลสงกรานต์หรือในระหว่างเดือนเมษายน มีทั้งสืบชะตาคน สืบชะตาบ้าน สืบชะตาเมือง ที่เป็นประเพณีของชาวล้านนาที่สืบทอดมายาวนาน มีความเชื่อว่าทำแล้วจะเกิดสิ่งที่ดี ๆ ขจัดปัดเป่าสิ่งชั่วร้าย พันเคราะห์พ้นโศก ไม่มีเรื่องร้ายเกิดขึ้น นิยมทำพิธีที่วัดจัดในวิหารมีการล้อมด้วยด้ายสายสิญจน์ มีน้ำขมิ้นส้มป่อย

- ประเพณีปีใหม่เมืองและรดน้ำดำหัวผู้เฒ่าผู้แก่ จัดในช่วงเทศกาลสงกรานต์หรือระหว่างวันที่ ๑๒ - ๑๘ ของเดือนเมษายนของทุกปี และมีการรดน้ำดำหัวขอพรจากผู้เฒ่าผู้แก่ ผู้สูงอายุ หรือผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือ ของดำหัวประกอบด้วยข้าวตอกดอกไม้ น้ำขมิ้นส้มป่อย ของใช้ส่วนตัว ของอุปโภคบริโภค และปัจจัย (เงิน) ให้แก่ผู้สูงอายุ และผู้ใหญ่ก็จะให้พรแก่ผู้น้อยและมีขนมพื้นเมืองเลี้ยงผู้ที่ไปรดน้ำดำหัว เช่น ขนมจ็อก (ขนมเทียน) ข้าวต้ม (ขนมต้ม) เป็นต้น

- ประเพณียี่เป็งลอยกระทง เป็นประเพณีล้านนาที่สืบทอดกันมา ทำในช่วงยี่เป็งหรือประมาณเดือนพฤศจิกายนของทุกปี เป็นการปล่อยเคราะห์ปล่อยโศกตามความเชื่อของชาวล้านนา ที่สำคัญต้องมีการปล่อยโคมลอย มีการแสดงและมหรสพสร้างความบันเทิงให้แก่ชาวบ้าน ที่เสร็จสิ้นภารกิจด้านการเกษตรเสร็จจากการเกี่ยวข้าว

- ประเพณีแห่เทียนพรรษาเข้าวัด ทำในช่วงก่อนหรือระหว่างวันเข้าพรรษา เป็นการแห่เทียนเพื่อถวายให้แก่พระสงฆ์ใช้ในช่วงจำวัดที่เข้าพรรษา เป็นการดำรงและสืบสานพระพุทธศาสนาตามหลักความเชื่อทางพระพุทธศาสนา

- ประเพณีการบวชบรรพชา บวชลูกแก้ว บวชนาค หรืองานปอยหลวงที่เด็กชายเรียกว่าบวชเณร ส่วนผู้ที่มีอายุยี่สิบเอ็ดปีขึ้นไปเรียกว่า บวชพระ เพื่อดำรงและสืบสานพระพุทธศาสนาตามความเชื่อของชาวล้านนา ทำในช่วงเดือนมีนาคม - เมษายน ของทุกปี

- ประเพณีตานก๋วยสลากหรือสลากภัตนี้เป็นประเพณีที่ชาวล้านนาแสดงความระลึกถึงบรรพบุรุษ ญาติมิตรผู้ล่วงลับไปแล้วด้วยการทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ผ่านสิ่งที่เรียกว่า “ก๋วยสลาก” ก๋วยสลากสานจากไม้ไผ่เป็นรูปทรงกระบอก (ชะลอม) ข้างในกรุด้านข้างด้วยใบตอง สำหรับบรรจุข้าวสาร อาหารแห้ง ผลหมากรากไม้ ของใช้จำเป็น ดอกไม้ธูปเทียน โดยชาวบ้านจะนำก๋วยสลากของแต่ละคนไปรวมกันที่วัดเพื่อทำพิธี

ทางศาสนาจากนั้นก็จะมีกรรมสุมแจกสลากให้กับพระแต่ละรูปโดยที่ไม่มีใครทราบว่าเป็นทานถวายสลากนั้นมีอะไรอยู่ข้างในบ้างพระรูปใดจับได้ทานถวายสลากของใครก็จะเรียกชื่อเจ้าของทานถวายสลากนั้นออกมารับศีลรับพร และกรวดน้ำอุทิศบุญกุศลให้กับผู้ล่วงลับไปแล้ว ส่วนสิ่งของในทานถวายสลาก หากมีเหลือเฟือมากพระภิกษุก็จะนำไปแจกจ่ายให้กับผู้ยากไร้อีกต่อหนึ่ง

- ประเพณีทอดกฐินจะทำในช่วงวันแรม ๑ ค่ำ เดือน เกียงเหนือหรือเดือนตุลาคม ถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือนยี่เหนือ หรือเดือนพฤศจิกายน สมัยโบราณชาวล้านนาไม่นิยมทอดกฐินเนื่องจากว่าจะต้องใช้ปัจจัย (เงิน) ค่อนข้างมาก ผู้ที่จะถวายกฐินได้จะต้องมีฐานะดีและมีความตั้งใจจริง

- ประเพณีตักบาตรเทโวจะทำในวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ซึ่งตรงกับช่วงสิ้นสุดการอยู่จำพรรษาเป็นเวลา ๓ เดือนของภิกษุสงฆ์ในทุก ๆ ปี พุทธศาสนิกชนทั้งหลายจะถือเอาวันนี้เป็นวันสำคัญ จะร่วมกันทำบุญตักบาตรโดยจัดพิธีเป็นพิเศษกว่าการทำบุญตักบาตรทั่วไป เรียกการตักบาตรครั้งนี้ว่า ตักบาตรเทโว หรือการถวายบาตรพระภิกษุเนื่องในโอกาสวันคล้ายวัน ที่องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จลงจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ และเป็นการทำบุญทำกุศลอุทิศให้แก่บรรพบุรุษ บิดามารดา ญาติพี่น้องที่ล่วงลับไปแล้ว เจ้ากรรมนายเวรและเพื่อเป็นสิริมงคลให้กับตนเองและครอบครัว

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

- ประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเจน ประกอบด้วยชาวไทยพื้นเมือง (ชาวเมืองเหนือ) ร้อยละ ๙๗ จึงมีภาษาท้องถิ่นคือภาษาพื้นเมือง ส่วนผู้ใช้ภาษาอื่นในการสื่อสารประมาณร้อยละ ๓ นั้นมักเป็นผู้ที่อพยพมาอยู่เช่น ชาวอีสานก็จะใช้ภาษาอีสาน คนภาคกลาง แต่เมื่ออาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นระยะเวลาหนึ่งก็จะสามารถสื่อสารภาษาพื้นเมืองได้ด้วยเช่นกัน

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ผลผลิตภัณฑ์และสินค้าของตำบล ประกอบด้วย

- ข้าวหอมมะลิปลูกได้ทั้งตำบลดงเจน
- ข้าวเหนียวฟักทอง,กล้วยฉาบ บ้านร่องปอ หมู่ที่ ๗ และ ๑๔
- ขนมปาด บ้านร่อง หมู่ที่ ๖ และ ๑๕
- ผ้าขาวม้า,ผ้าพื้นเมือง บ้านร่องปอ หมู่ที่ ๗
- ไม้กวาดดอกหญ้า บ้านร่อง หมู่ที่ ๖ และ ๑๕
- ผลิตภัณฑ์จักรสาน บ้านร่องปอ หมู่ที่ ๗
- ดอกไม้ประดิษฐ์ บ้านร่อง หมู่ที่ ๖ และ ๑๕

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงเจนส่วนใหญ่เน้นใช้เพื่อทำการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ แหล่งน้ำที่มีความสำคัญต่อการเกษตรกรรมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชากร ได้แก่ แม่น้ำอิง อ่างเก็บน้ำร่องปอ อ่างเก็บน้ำร่องตัว อ่างเก็บน้ำสันป่าสัก ลำห้วยต่างๆ เป็นต้น แหล่งน้ำธรรมชาติเหล่านี้ในช่วงฤดูแล้งมักแห้งขอดส่วนในฤดูฝนน้ำหลากจึงเกิดปัญหาน้ำท่วมในบางพื้นที่ของ อบต.ดงเจน ขาดระบบชลประทานที่มีคุณภาพ จึงไม่สามารถเก็บกักน้ำไว้ในในช่วงฤดูแล้งได้

๙.๒ ป่าไม้

เนื้อที่ประมาณ ๑๔,๐๘๗.๕ ไร่ ไร่เป็นป่าไม้เบญจพรรณ แต่ป่าไม้ปัจจุบันยังคงมีความอุดมสมบูรณ์อยู่บ้างแต่ไม่เท่าในอดีต มีของป่า เช่น เห็ดป่า หน่อไม้ป่า ส่วนสัตว์ป่าค่อนข้างหายาก ประเภทของไม้มีทั้งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ และที่ราษฎรปลูกขึ้นเองในพื้นที่ของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นสัก ไม้มะค่า ไม้ประดู่ ไม้แดง ไม้เต็ง ไม้รัง

๙.๓ ภูเขา

ภูเขาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงเจนนั้นยังคงความเป็นธรรมชาติได้มากกว่าร้อยละ ๗๐ ปัญหาการเสื่อมโทรมส่วนใหญ่มาจากการตัดไม้ใหญ่เพื่อก่อสร้างบ้านเรือนของราษฎร การหาของป่า แต่ยังไม่ปรากฏว่าเป็นการทำลายภูเขาทั้งลูกเพื่อการพาณิชย์และการเกษตรเหมือนพื้นที่อื่น ๆ

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงเจนนั้นนับว่ายังคงมีความเป็นธรรมชาติ ราษฎรยังสามารถหาของป่าได้อย่างเพียงพอต่อการดำรงชีพอีกทั้งยังสามารถขายได้ เช่น เห็นเผาะ เห็ดดิน เห็นไข่เหือง เห็นตับเต่า ในน้ำก็ยังมีปลาน้ำจืดพื้นเมืองมากมายไม่ว่าจะเป็นปลานิล ปลาหมอ ปลาสร้อย ฯลฯ ในน้ำก็ปลูกข้าว และมีสัตว์น้ำในนาข้าว ซึ่งราษฎรในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงเจนนั้นยังคงดำรงชีพโดยอาศัยทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างเพียงพอ

ปัญหาที่สำคัญและมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงเจน คือปัญหาการใช้สารเคมีในการเกษตรของราษฎร ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่นิยมใช้ปุ๋ยเคมี สารเคมี กำจัดศัตรูพืช ในการเกษตรโดยเฉพาะในการปลูกข้าว ข้าวโพด และมันสำปะหลัง ทำให้มีแนวโน้มว่าทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างเพียงพอต่อการดำรงชีพของราษฎรในปัจจุบันจะถูกทำลายและร่อยหลอลงเรื่อย ๆ หากไม่ได้รับการแก้ไข ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลดงเจนเองก็ได้จัดทำโครงการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจในการลดการใช้สารเคมี การส่งเสริมให้ประชาชนใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต เพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงเจน